

ת"פ 21687/02/21 - מדינת ישראל נגד מ' א' ס' (עציר) - בהיוודעות חזותית

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 21687-02-21 מדינת ישראל נ' א' ס' (עציר)

לפני בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיא אבישי כהן
המאשימה מדינת ישראל
נגד הנאשם מ' א' ס' (עציר) - בהיוודעות חזותית
ע"י ב"כ עוה"ד אפרת צרפתי

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בת"פ 21687-02-21 (להלן: "תיק העיקרי"), בעבירה של פגיעה בפרטיות בילוש או הטרדה אחרת לפי סעיף 2(1) לחוק הגנת הפרטיות, תשכ"א-1981, ובעבירה של נהיגה פוחזת ברכב לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

בשלב מאוחר יותר, ביקש הנאשם לצרף כתב אישום נוסף (ת"פ 45777-11-22), במסגרתו הודה והורשע הנאשם בעבירה של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287 (א) לחוק העונשין ובעבירת תקיפה הגורמת חבלה לבת זוג לפי סעיף 380 ביחד עם סעיף 382(ג) לחוק העונשין.

2. על-פי המתואר בכתב האישום המתוקן במסגרת התיק העיקרי, ביום 03.02.21 בשעה 22:00, ברחוב שרשבסקי בבאר שבע, בעת שביצעה המתלוננת פעילות ספורטיבית, נסע הנאשם ברכב באיטיות ובמקביל לקצב הליכתה של המתלוננת, תוך שהוא מסמן לה וקורא לה לבוא. המתלוננת ביקשה מהנאשם שיפסיק לעקוב אחריה והגבירה קצב הליכתה תוך שפנתה לרחוב משה קהירי, משראתה המתלוננת שהנאשם ממשיך בנסיעה אחריה, פנתה לאנשים שהיו במרכז המסחרי הסמוך ומסרה שהנאשם עוקב אחריה, לאחר מכן המשיכה בהליכתה ובמקביל עצר הנאשם את רכבו מול המרכז המסחרי תוך שהוא ממשיך לקרוא לעבר המתלוננת ולסמן לה עם ידיו שתבוא. בשלב זה, המתלוננת צילמה את רכבו של הנאשם ושלחה את תמונת הרכב לבעלה, יחד עם הכיתוב שיש רכב ובו גבר ערבי שרודף אחריה. המתלוננת התקשרה למשטרה בהיותה בגן משחקים ודיווחה על המאורעות, במקביל ענתה לטלפון של בעלה ודיווחה לו שהיא בגן. המתלוננת חצתה הגן מצד לצד בכוונה לעבור לצד השני של רחוב סנה ואולם הנאשם הקיף את הגן ברכבו והמתין לה ביציאה מהגן, המתלוננת שבה על עקבותיה וניסתה לצאת מהגן מצידו השני ואולם הנאשם שב על מעשיו מספר

פעמים.

המתלוננת הצליחה לחצות את הגן לכיוון מתחם הגנים "עולם המים" שברחוב סנה, תוך שהיא צועקת לרכב שעבר במקום שהנאשם רודף אחריה, בזמן הזה מעברו השני של הרחוב הגיע בעלה של המתלוננת ושמע צעקותיה, הוא רץ לעברה כשרכבו של הנאשם נעצר בסמוך אליו, בעלה של המתלוננת ניגש לרכבו של הנאשם ושאל אותו מדוע רודף אחרי אשתו, בתגובה השיב הנאשם "הכל טוב" בעלה של המתלוננת עמד לצד דלת הנהג הצביעה על המתלוננת שישבה במדרכה וצעק על הנאשם אז קילל הנאשם את בעלה של המתלוננת ואמר לו "מי אתה בכלל בן זונה שרמוטה" ונסע מהמקום.

בזמן זה לקח בעלה של המתלוננת את הטלפון ושוחח עם המשטרה. כעבור דקותיים שב הנאשם נסע עד קצה הרחוב הסתובב ונסע לעבר בעלה של המתלוננת במהירות. הנאשם עצר הרכב מספר מטרים לאחר מכן ואמר לבעל שימסור את מספר הרכב שלו למשטרה וזה לא מפחיד אותו. בעת ששוחח הבעל עם המשטרה ומסר מספר הרכב, הנאשם נסע אחורנית לעברו במהירות, מה שאילץ הבעל לקפוץ למדרכה, הנאשם שילב להילוך קדמי וברח מהמקום.

3. על פי המתואר בכתב האישום המצורף, במועד הרלוונטי הנאשם והמתלוננת היו נשואים זה לזו ולהם תינוק בן חודש ימים. הנאשם החל מיום 14.2.21 היה נתון בתנאים מגבילים ומיום 8.6.22 היה בתנאים של מעצר בית לילי בין השעות 23:00 עד 06:00 בפיקוח ערבים.

בתאריך 31.10.22 בסמוך לשעה 15:05 התגלע ויכוח בין בני הזוג בעקבותיו לקחה המתלוננת את התינוק וכן תיק במטרה לצאת מהבית וללכת לבית הוריו של הנאשם. בהמשך לכך, התקרב אליה הנאשם ותקף אותה בכך שדחף אותה והפילה לרצפה בהמשך אחז בראשה ובאמצעות ברכו בעט בראשה וגרם לה לחבלות באפה, נפיחות בגשר האף, שברים בעצמות האף והמטומה. בעקבות צעקותיה של המתלוננת ברח הנאשם מהבית. בעשותו כן הפר הנאשם הוראה חוקית, בכך שהפר מעצר הבית הלילי שהוטל עליו ביום 08.06.22.

4. בתאריך **08.06.22** הגיעו הצדדים להסדר דינוי במסגרת התיק העיקרי לפיו, כתב האישום תוקן, הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן, לבקשת ההגנה נשלח הנאשם לקבלת תסקיר שירות מבחן.

בדיון ביום 19.06.23, ביקש הנאשם לצרף ת"פ 45777-11-22, הנאשם הודה והורשע בעבודות כתב האישום המתוקן, לבקשת ההגנה נשלח הנאשם בשנית לשירות המבחן לצורך בחינת שילובו בהליך טיפולי והדיון נקבע לשמיעת טיעונים לעונש בשני התיקים.

תסקיר שירות מבחן

5. בתסקיר מיום **06.10.22**, סקר שירות המבחן קורות חייו של הנאשם בן 26, נשוי, אשתו בהריון. הנאשם מתגורר בבית הוריו ברהט. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות לאחר סיום לימודיו החל לעבוד בעבודות עפר. הנאשם גדל במשפחה מרובת ילדים המנהלת אורח חיים נורמטיבי.

הנאשם מסר שמגיל 21 החל שימוש בסמים בניסיונות חברתיות, לאחר מכן החל שימוש יומיומי בסם קנבוס חש עצמו

עמוד 2

מכור והפסיק לאחרונה את השימוש בסם, פנה ביוזמתו לגמילה במסגרת פרטית. בנוגע לשימוש באלכוהול מסר שצרך כמויות גדולות בעיקר בנסיבות חברתיות אולם מזה כשנה וחצי אינו צורך באלכוהול ושולל נזקקות טיפולית בעניין זה.

הנאשם הודה באופן חלקי במיוחס לו במסגרת תיק זה, תוך שמסר שצרך אלכוהול בכמות גבוהה, נהג ביחד עם חברו לבאר שבע, לטענתו לא היה מודע למעשיו ולא ידע להסביר מדוע הטריד המתלוננת, הוא מסר שהוא וחברו עקבו אחריה אך לא סבר שהיא פוחדת ממנו לטענתו צחקה, שלל שנסע במהירות לעבר בעלה או שניסה לפגוע בו, לטענתו לא קילל אותו. הסביר שפעל מתוך שעמום ותחת השפעת אלכוהול.

שירות המבחן העריך גורמי הסיכוי לשיקום וציין שמדובר בבחור צעיר אשר מנהל אורח חיים נורמטיבי ויצרני, גדל במשפחה נורמטיבית, מודע לבעיית התמכרותו לסמים ומיוזמתו פנה לגמילה באופן פרטי, מצוי בתחילתו של הטיפול. לצד זאת ציין שירות המבחן גורמי הסיכון להישנות, במקרה זה פעל הנאשם ללא שיקול דעת, אינו מבין לעומק חומרת מעשיו מתקשה לקחת אחריות, נוטה לנגררות. עוד התרשם שירות המבחן שהנאשם עסוק במחירים שעשוי לשלם ומתקשה לגלות אמפתיה למתלוננת. כמו כן מתקשה להבין שקיימת בעיית אלכוהול. עוד ציין שירות המבחן שלא קיימת לנאשם מערכת תמיכה משפחתית וכי התקשה לערוך התבוננות פנימית מעמיקה וביקורתית בנוגע למעשיו. לאור האמור סבר שירות המבחן שקיימת נזקקות טיפולית, ולכן התבקשה דחיית הדיון ב 3 חודשים לצורך בחינת שילובו של הנאשם בטיפול וניסיון לגייס לטיפול בבעיית ההתמכרות לאלכוהול.

בתסקיר מיום 25.01.23 עלה שבמהלך תקופת הדחייה נעצר הנאשם עד תום ההליכים במסגרת תיק אחר שעניינו עבירת אלימות במשפחה ואין אפשרות לבוא בהמלצה טיפולית בתיק הנדון.

בתסקיר האחרון מיום 19.9.23 שנערך באמצעות שיחה מקוונת עם הנאשם, דיווח על קושי להיות רחוק מבני משפחתו ומבנו התינוק, חש תסכול. דיווח כי לא שולב בטיפול במסגרת המעצר ולא ידע שיכול לבקש זאת. לא התקבל לתעסוקה, היה משולב פרק זמן קצר בחינוך.

מדיווח של גורמי הטיפול בכלא נמסר כי הנאשם מקיים קשר מעקבי עם עו"ס האגף אולם אינו מצוי בהליך טיפולי.

ביחס לעבירה הביע חרטה על מעשיו, הבין כי הוא זקוק לטיפול, ציין כי העבירות בוצעו בתקופה בה השתמש בסמים והודה באלימות כלפי אשתו המתלוננת.

בשיחה טלפונית עם המתלוננת מסרה כי מתגוררת בבית הוריו של הנאשם יחד עם בנם ומקבלת סיוע מצד משפחתו של הנאשם. עם זאת, בכוונתה לחזור לבית הוריה בשכם. ציינה כי אינה מפחדת מהנאשם אך לא מעוניינת בקשר עמו עד שהמשפחות ייפגשו וילבנו ביניהם את אשר התרחש. ציינה כי כועסת על הנאשם אשר מנסה ליצור איתה קשר גם ממעצרו, אולם היא אינה מעוניינת לשוחח איתו.

שירות המבחן התרשם כי אין לנאשם הכוחות הנדרשים לעמוד במסגרת טיפולית אינטנסיבית לגמילה מסמים וכי המוטיבציה הראשונית שגילה לטיפול אינה מספקת. לפיכך, אינם באים בהמלצה שיקומית טיפולית.

טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה, הפנתה לנסיבות ביצוע העבירה בתיק האב וחומרת המעשה בכך שהנאשם לא הרפה מהמתלוננת על אף שהמתלוננת הבהירה לנאשם כי אינה מעוניינת בכל

עמוד 3

קשר איתו. הנאשם סיכן בנהיגתו את בעלה של המתלוננת. מתסקיר שירות המבחן עולה כי כוחותיו של הנאשם לשיקום וטיפול דלים ולפיכך, אין המלצה טיפולית. המאשימה עתרה למתחם עונש שינוע בין 12 עד 30 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית והפנתה לפסיקה תומכת לעניין קביעת המתחם.

ביחס לתיק המצורף הפנתה לאלימות כלפי המתלוננת וזאת על רקע רצונה של המתלוננת לצאת מהבית עם התינוק. מדובר בפגיעה פיזית ונפשית בגינה עותרת המאשימה למתחם עונש החל מ- 18 עד 36 חודשי מאסר בפועל. המאשימה מבקשת למקם את עונשו של הנאשם ברף האמצעי גבוה של כל אחד מהמתחמים ולגזור עונש במצטבר. עוד עותרת המאשימה לפיצוי כספי לכל אחת מהמתלוננות שלא יפחת מ- 10,000 ₪, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

המאשימה צירפה באישור בית המשפט הצהרת קורבן העבירה בתיק האב (סומנה ת-1) וכן תמונות המתלוננת בתיק המצורף לרבות סימני החבלה על פניה (סומן ת-2).

7. ב"כ הנאשם בהתייחס לתיק האב, ציינה כי הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו והודה בכתב האישום המתוקן בהזדמנות הראשונה כאשר הוא מתנצל על מעשיו וציין כי המעשים בוצעו כאשר היה בגילופין. הדגישה כי בתיק זה, שוחרר לחלופת מעצר בפיקוח בני משפחתו ושמר על התנאים המגבילים לרבות שיתוף פעולה עם שירות המבחן עד למעצרו בגין התיק הנוסף שצורף. גם בתיק שצורף, הנאשם הודה וקיבל אחריות מלאה למעשיו, ציינה כי המתלוננת נשוא התיק שצורף מתגוררת בבית הוריו של הנאשם והם דואגים לה ולבנם לכל מחסורם. הפנתה לתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם, כי הוא חלק ממשפחה נורמטיבית ומתפקדת, מודע לבעיית ההתמכרות לסמים ואלכוהול. ציינה כי הנאשם פנה מספר פעמים לגורמי טיפול בשב"ס אולם קיים קושי לשלבו בהליך טיפולי הואיל וטרם נגזר דינו.

הדגישה כי הנאשם נעדר עבר פלילי ולפיכך יש למקם עונשו ברף התחתון של כל מתחם עונש. סבורה כי בהתאם לפסיקה שציינה הרף התחתון בתיק האב (נהיגה פוחזת ופגיעה בפרטיות) מתחיל מעונש שניתן לרצות בעבודת שירות. מבלי להקל ראש בחומרת המעשים, סבורה כי העבירות אינן מהרף החמור של עבירת הנהיגה פוחזת או עבירת האלימות.

לעניין עבירת האלימות כלפי בת זוג טענה כי מתחם העונש ההולם בגין עבירה בודדת הוא בין 6 עד 12 חודשי מאסר. נטען כי ביחס לשני המתחמים יש לקבוע מתחם עונש שבין 6 חודשים עד 18 חודשי מאסר ולאור הצירוף של כתבי האישום, יש למקם עונשו באמצע המתחם. הדגישה את עובדת היות הנאשם בתנאים מגבילים תקופה של כמעט שנה עד מעצרו בתיק שצורף, חיסכון בזמן שיפוטי וכי בהודאתו נמנע הצורך מלהעיד את המתלוננות.

ציינה לעניין רכיב הפיצוי, כי הנאשם לא מתנגד להטלת רכיב זה, אולם עתרה כי התשלומים יוטלו לאחר שחרורו מהמאסר.

הנאשם בדבריו, ציין כי הוא מצטער על המעשים, מבקש סליחה וכי הוא מתגעגע לבנו.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם

עמוד 4

8. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. בעניינו, צירף הנאשם שני כתבי אישום שהעבירות הנדונות שונות והאירועים המתוארים בכתבי האישום מתארים אירועים שונים זה מזה שאין כל קשר ביניהם מלבד העובדה שבמסגרת התיק המצורף הנאשם שהה במעצר בית לילי בגין האירוע המתואר בתיק העיקרי. לפיכך, אקבע מתחם ענישה נפרד לכל כתב אישום.

ת"פ 21687-02-21

10. הערכים החברתיים אשר נפגעו בעבירה של הטרדה ובילוש הם פגיעה בשלוות נפשו של אדם ובחירות פעולתו. ובעבירה של נהיגה פוחזת נפגעו ערכים של שמירה על שלומם וביטחונם של ציבור משתמשי הדרך ושמירה על הסדר הציבורי.

11. מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה משמעותית, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות, משך הזמן שבו הנאשם התחקה אחר המתלוננת והלך אחריה אימים, הנאשם התחקה באופן אובססיבי תוך שהמתלוננת מנסה להתחמק ממנו וללא הצלחה עד אשר בעלה הגיע למקום ופנה לנאשם. הנאשם עזב את המקום ולאחר מספר דקות חזר בשנית כשהוא נוסע במהירות לעבר בעלה של המתלוננת, במעשה זה יצר הנאשם סיכון למשתמשי הדרך באופן נהיגתו, הגם שבסופו של יום הסתיים האירוע ללא נפגעים בגוף וללא נזק לרכוש.

12. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה שבמקרים של פגיעה בפרטיות, הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, החל ממאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר. כל מקרה וחומרת נסיבותיו. כמפורט להלן:

א. ת"פ (י"ם) 24917-11-19 **מדינת ישראל נ' שעאבן** (13.02.22) הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של הסגת גבול ופגיעה בפרטיות, בכך שבשעת לילה השקיף לתוך חדרה של המתלוננת בעודה במיטה לבושה בבגדים תחתונים בלבד, בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודת שירות ועד שנת מאסר. הנאשם בעל עבר פלילי בעבירה זהה, לא התייצב בפני הממונה על עבודות השירות נדון ל 5 חודשי מאסר בפועל.

ב. ת"פ (שלום-נתניה) 28116-04-13 **מדינת ישראל נ' סמייה** (25.3.14)- נאשם הודה והורשע בביצוע שבע עבירות של פגיעה בפרטיות, וכן שתי עבירות אימים, אשר בוצעו כלפי המתלוננת שהינה שכנתו. הנאשם בעל עבר פלילי. נידון ל- 5 חודשי מאסר על תנאי, לצד ענישה נלווית.

ג. ת"פ (ת"א) 18678-05-16 **מדינת ישראל נ' סייג** (04.02.19) הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בשתי עבירות של פגיעה בפרטיות כלפי בת זוגתו לשעבר, בכך שעקב אחריה למקומות

עבודתה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין עונש מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודת שירות. הנאשם נעדר עבר פלילי, נדון ל 3 חודשי מאסר על תנאי וקנס.

לטעמי, עבירת הפגיעה בפרטיות בתיק שבפני בנסיבותיה חמורה יותר מזו שמפורטת בנסיבות הפסיקה שצויינה לעיל.

13. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת, בעבירה של נהיגה פוחזת מעלה כי במקרים

דומים הוטלו עונשים במנעד רחב, כאשר כל מקרה וחומרת נסיבותיו. כמפורט להלן:

א. רע"פ 796/13 **עלאא רוישד נ' מדינת ישראל** (14.3.13) נהיגה בפזיזות, הפרעה לשוטר, נהיגה בשכרות, אי ציות לרמזור אדום, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף וללא ביטוח. **בית משפט קמא גזר על המבקש 15 חודשי מאסר** ו-36 חודשי פסילה, ערעורו נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

ב. בע"פ 8703/08 **חליל אבו מוסא נ' מדינת ישראל** (11.02.09), המבקש הורשע על פי הודאתו בעבירות של מעשי פזיזות ורשלנות תוך נהיגה ברכב בדרך ציבורית, הכשלת שוטר ונהיגה ללא רישיון בכך שנהג ללא רישיון, נידת סמויה הבחינה בו והוא נדרש לעצור, אך הוא האיץ והחל מרדף, במהלכו פגע בניידת, **המבקש נדון ל 18 חודשי מאסר בפועל**, פסילה למשך 24 חודשים בפועל ועונשים נוספים נלווים. ערעורו נדחה בבית המשפט העליון.

ג. עפ"ג (ב"ש) 60102-11-18 **אלטורשאן נ' מדינת ישראל** (2.1.19), המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של נהיגה פוחזת ואיומים, בכך שנהג ברכב, שוטרים קראו לו לעצור אך הוא הגביר מהירות נסיעתו והחל להימלט בעוד השוטרים דולקים אחריו, במהלך המרדף הסיט הנאשם רכבו וגרם לשוטרים לסטות לדרך עפר. בנוסף לאחר שנעצר איים על אחד השוטרים, יש לציין שבגין אותו אירוע הוגש כנגד הנאשם כתב אישום בבית משפט לתעבורה בגין נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם לא הוציא רישיון נהיגה במסגרתו נדון לפסילה. **בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 9 ל 27 חודשי מאסר בפועל**. המערער נעדר עבר פלילי נדון ל 10 חודשי מאסר בפועל וכן פסילה ל 36 חודשים. בית המשפט המחוזי דחה ערעורו.

ד. עפ"ג (ב"ש) 12791-04-20 **אלאטרש נ' מדינת ישראל** (29.07.20) המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של נהיגה פוחזת, הפרעה לשוטר ואיומים, המערער נמצא נוהג ללא חגורת בטיחות, שוטרים סימנו לו לעצור אך הוא התעלם והמשיך בנסיעה, בזמן שמרכבו ירדו אישה וילדה, אחד מהשוטרים ניגש באותו עת לרכב, המערער חיפש הרישיון ואז נמלט תוך שנוסע בפראות, זיגזג בין נתיבים, חציית קו הפרדה לבן, נהיגה פרועה בשטח כשמולו רכב, נמלט רגלית ונתפס בסמוך, תוך שמאיים על אחד השוטרים. **בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 9 חודשי מאסר ועד 27 חודשי מאסר** וכן פסילה, המערער בעל עבר פלילי ישן ובעל עבר תעבורתי נכבד נדון ל 11 חודשי מאסר בפועל. **בית משפט המחוזי הקל בעונשו והפחית עונש המאסר ל 9 חודשים שירוצו בעבודות שירות**, בית משפט המחוזי שקל נסיבות אישיות של הנאשם גילו של הנאשם כבן 50, עובדה שמדובר במאסר ראשון, **אין לחובתו עבירות תנועה חמורות**, לא נגרם נזק כלשהו במהלך האירוע נשוא כתב האישום וכן המלצת שירות המבחן על הטלת עבודת שירות.

לציין, כי עובדות כתבי האישום דלעיל מתארים עבירה של נהיגה פוחזת בנסיבות חמורות יותר מזו המתוארת בכתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם.

לציין כי עיינתי אף בפסיקה שהוצגה בפני מטעם הצדדים.

14. במסגרת ה**נסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לשיקולים הבאים: אומנם לא קדם לאירוע תכנון כלשהו, לכאורה מדובר באירוע ספונטני, אולם יש לציין כי הנאשם הוא זה אשר נהג ברכב והיה ביכולתו ובשליטתו הבלעדית להפסיק בכל רגע את האירוע. יש לראות בחומרה את העובדה שהנאשם נהג ברכב כשהוא תחת השפעת אלכוהול ולאור כך גרם במעשיו לפחד ובהלה למתלוננת. בנוסף, יש לציין כי האירוע התרחש בטבורה של עיר, הנאשם באין מפריע פנה למתלוננת, איתה אין לו כל היכרות מוקדמת ומתוך שעמום הטריד והפחיד אותה ולא הרפה ממנה למרות בקשותיה וניסיונותיה להתחמק ממנו. נסיבות כתב האישום המתוקן מבטאים באופן ברור את תחושות הפחד והחרדה בהם הייתה נתונה המתלוננת ואין בהצהרת נפגעת העבירה שהוגשה אלא כדי לומר את הברור מאליו.

15. לאור כל האמור אני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירות הנדונות בנסיבות תיק זה נע בין 9 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודת שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל ומפסילה של מספר חודשים ועד לפסילה בת 24 חודשים.

ת"פ 45777-11-22

16. הערכים המוגנים - במעשיו האלימים פגע הנאשם בזכותה של בת זוגו לשלמות גופה, ולביטחונה האישי. בנוסף פגע הנאשם בשלוות נפשה ובזכותה להיות מוגנת בביתה. מידת הפגיעה בערכים אלו הינה גבוהה נוכח נסיבות כתב האישום ותוצאות מעשיו של הנאשם, החבלות שגרמו מעשיו של הנאשם לבת הזוג.

בנקודה זו יש לציין התייחסות הפסיקה לגישה המחמירה שיש לנקוט כלפי אלו הנוקטים באלימות כלפי בנות זוגם: "**חדשות לבקרים** אנו שומעים על אישה נוספת אשר התווספה למעגל האלימות, ולעיתים ההתנהלות האלימה המתחילה באופן מתון, מסלימה לאלימות חמורה ביותר המסתיימת בתוצאות טראגיות של ממש. על בית המשפט לומר באופן חד וברור כי התנהלות שכזו דינה אחד - עונש מאסר מאחורי סורג ובריאח ולתקופה משמעותית. מתגבר הצורך בענישה הולמת, מרתיעה ומשמעותית שמעבירה מסר חברתי תקיף נגד תופעות אלו ואף מגלמת בתוכה הכרה במצוקתן של נפגעות העבירה ובנזק שנגרם להן" (ע"פ 51/23 מדינת ישראל נ' פלוני, (13.06.23)).

17. בחינה מדיניות הענישה בעבירות אלימות בין בני זוג מעלה מנעד ענישה רחב כאשר כפי שצוין לעיל בית המשפט העליון נוקט בגישה לפיה יש להטיל ענישה מחמירה בהתאם לנסיבות ביצוע העבירות:

א. רע"פ 2329/23 פלוני נ' מדינת ישראל (23.3.23) - הנאשם הורשע בעבירות איומים, תקיפה בת זוג ביריקה, הפרת הוראה חוקית בכך שלא התייצב למעצר בית; תקיפה של המתלוננת בסטירה בגינה נחבט ראשה; איומים בסכין לרצוח אותה; ואירוע בו דחף את

המתלוננת בהיותו שיכור, היא נפגעה מהקיר ונחבלה. בעניינו של הנאשם התקבלו 5 תסקירים, ללא המלצה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 10-30 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. ערעורו ובקשת רשות ערעור נדחו תוך שציין כב' השופט אלרון כי מדובר בעונש מקל מאוד עם הנאשם ולו היה מוגש ערעור על קולת העונש, ראוי היה לקבלו.

ב. עפ"ג (ב"ש) **מדינת ישראל נ' אלהוזייל** (14.04.22) - תקיפה הגורמת חבלה של ממש ותקיפת בת זוג. במהלך ויכוח בין בני הזוג תקף הנאשם את המתלוננת היכה אותה במכות אגרופ וגרם לה לחבלות בזרועה שמאלית. במקרה נוסף תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהיכה אותה במכות אגרופ. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע **בין 3 חודשי מאסר מותנה ל 8 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם בעל עבר פלילי, עבר הליך טיפולי נערכה סולחה בין המשפחות. הנאשם נדון למאסר מותנה. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל והנאשם נדון **ל 9 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודת שירות**.

18. נסיבות הקשורות בביצוע העבירות (סעיף 40ט לחוק העונשין): הנאשם תקף את אשתו בתוך ביתם על רקע ויכוח ביניהם כאשר ביקשה לצאת יחד עם בנם בן כחודש ימים. הנאשם דחף המתלוננת והפילה על הרצפה, בהמשך לכך בעט בראשה באמצעות הברך שלו כאשר במעשיו גרם לחבלות שהתבטאו בנפוחות בגשר האף, שברים בעצמות האף והמטומה ברקמות הרכות הסמוכות. הנאשם ברח מהבית לאור צעקות המתלוננת ובמעשה זה הפר תנאים מגבילים בהם היה נתון בשל הליך אחר. מעשיו של הנאשם מבטאים אלימות ברף בינוני, אשר גרמו לחבלות משמעותיות למתלוננת.

לציין כי עיינתי בפסיקה שהוצגה לעיוני מטעם הצדדים. הפסיקה מרביתה במקרי אלימות קלים יותר מהמקרה שבפני.

19. לאור כל האמור אני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירות בתיק שצורף נע בין 12 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

20. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

21. גזירת העונש המתאים לנאשם

בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחמי העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לשיקולים הבאים:

נתתי דעתי לכך שהנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות על מעשיו, בנוסף מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי. לקחתי בחשבון כי הנאשם ניהל טרם מעצרו אורח חיים נורמטיבי ובהודאתו חסך את התייצבותן של המתלוננות והצורך לחזור ולהעיד על אשר התרחש. נתתי דעתי לתקופה בה היה נתון בתנאים מגבילים על אף שאלו הסתיימו במעצרו של הנאשם בגין התיק שצורף

מנגד, יש לתת משקל לשיקול של **הרתעת היחיד והרתעת הרבים** בגדרו של המתחם. גזירת העונש איננה פעולה אריתמטית של חיבור וחסור תקופות מאסר ויש להידרש לאיזון שבין חומרת המעשים, הצורך בהרתעת היחיד והרבים לבין מתן האפשרות לנאשם לשקם את חייו, להפיק את לקחו מההליך הפלילי מתוך תקווה שיערוך שינוי בחייו לטובה.

סוף דבר

אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 18 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בגין שני התיקים בהם הודה והורשע.
- ב. 7 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מתום ריצוי מאסרו, שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. 4 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מתום ריצוי מאסרו, שלא יעבור עבירה בה הורשע.
- ד. הנאשם יפצה כל אחת מן המתלוננות בסך של 8,000 ₪ לכל אחת ובסה"כ פיצוי כספי בן 16,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-8 תשלומים שווים, חודשיים ורצופים, החל מיום 1.6.24 ובמשך כל 01 לחודש שלאחריו. כל תשלום על חשבון הפיצוי יחולק באופן שווה בין שתי המתלוננות.
את הפיצוי ניתן לשלם באחת מהדרכים הבאות:
 - בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
 - מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).
- ה. הנאשם יצהיר בהתאם לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה), התש"ף-2019, על התחייבות כספית שלא לעבור כל עבירה בה הורשע וכל עבירת אלימות מסוג פשע. ההתחייבות תהא לתקופה של שנתיים מתום ריצוי מאסרו ובסך של 4,000 ₪ **[ההתחייבות תוצהר לפרוטוקול]**.
- ו. אני פוסל את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה, וזאת למשך 8 חודשים מתום ריצוי מאסרו. מובהר לנאשם כי עליו להפקיד את רישיון הנהיגה מיד עם שחרורו במזכירות בית המשפט הואיל והפסילה תיכנס לתוקף אולם לא תימנה אלא ממועד ההפקדה.
- ז. פסילה על תנאי למשך 6 חודשים מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה, וזאת למשך שנתיים מתום ריצוי מאסרו שלא יעבור עבירה של נהיגה פוחזת או עבירה של נהיגה בפסילה.

המזכירות תסגור את התיק.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה חשוון תשפ"ד, 09 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים.